

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišstvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravišstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravišstvo „Slov. Naroda“.

K Gladstonovemu zadnjemu govoru.

Od vseh stranij pripoznava se angleškemu premierju Gladstonu, da stoji na vrhunci parlamentarnega govorništva. V tej svojej slavnej poziciji pa se je v 27. dan pr. meseca znova mogočno potrdil z znamenitim svojim govorom v spodnji zbornici angleški. Angleški in ves drugi svet bil je radoveden, kako bode Gladstone obrazložil svojo kreditno predlogo. Upalo se je, da končno pri tej priliki nekoliko solnce posije v temne rusko-angleške odnošaje, da se zve, kaj Anglija misli in namerava, da struno proti Rusiji tako napenja in spor, ki je bil stvarno že blizu rešitve, poostruje, to pa zastran dogodka s 30. dne marca, ki prav za prav z glavno stvarjo ničesar opraviti nema. Kdor je takisto razjasnila pričakoval iz Gladstonovega govora, tisti se je pač zelo prevaral. Prebravši ta govor vé človek toliko, kakor prej in družega nema od njega, kakor če hoče občudovati angleškega premierja, ki se je znal kakor gladka jegulja zmuzati skozi najostrejše in najožje težave.

Jasen je iz Gladstonovega govora njega namen, primerno črno opisati ves položaj, ne da bi se vlada

pri tem zapletla v kako besedo glede vojne ali miru. Govor ima štiri odseke, vsak se vrti okoli jedne vladovne misli. Prvič zahteval je Gladstone, da sme, kakor sam hoče, delati s 6 1/2 milijoni pft. sterl., zahtevanimi za „specijalne priprave“, potem pa tudi, da sme za oboroževanje izven Sudana uporabljati 4 1/2 mil., ki so zahtevani za Sudan. V drugem odseku govora se poudarja, da Anglija meri na mir z Rusijo. Toda Anglija je s svojo častjo vezana emiru afganskemu, da ga mora podpirati, dokler odobruje njegovo postopanje. To postopanje dosedaj vlada angleška popolnem odobruje. Anglija hotela je, to se poudarja v odseku tretjem, mejno vprašanje mej emirom in Rusijo rešiti lojalnim potom; spopad 30. dne marca pa je prevrgel dogovor s 17. dne marca in sedaj morata obe vevlasti dognati, kdo je zakrivil spopad. Gladstone je tukaj, seveda kar se da lično, izjavil, da po njegovem je krivde iskati na ruski strani. Konečno je dejal, da so po teh dogodkih priprave velepotrebne in da mora Anglija v prvi vrsti pokazati, da je tukaj jednih mislij in jednega poguma. Kreditna predloga bila je pohvaljena in dovoljena jednoglasno, govor Gladstonov je torej dosegel, kar je hotel.

Ne več ne menj samo toliko je Gladstone izjavil, da se po tem nikakor ne bi ujemalo z vestjo ministerijalne in opozične strani, če bi ne dovolila zahtevanega kredita. Besede so v govoru tako mojstersko zavite, da se bo zmirom v bodoče lahko nanje sklicevala angleška vlada, če do vojne pride ali pa tudi, če do nje ne pride. Vender pa ni težko zaslediti, da je najmerodajniša osoba na Angleškem miruželjna, kakor je tudi ruski car bolj k temu nagnjen, da bi se pereče vprašanje rešilo brez prelijanja krvi. Če bi Gladstone iz spopada 30. dne marca izvajal potrebo vojne, potem bi ga bil sigurno v svojem govoru vse bolj poudarjal, kakor ga pa je v resnici; res ga je navajal kot bistven razlog za svojo zahtevo, toda to se je godilo še le v poslednjem vrsti, potem ko je bil z drugimi argumenti zadostno obrazložil svojo predlogo. Angleška moč je reorganizacije velepotrebna in kaj verjetno je, da je angleška vlada dogodek pri Penždehu porabila le kot povod, da more tem glasnejše zahtevati, česar bi tudi brez rečenega dogodka bilo potreba. Prav očitno pa kaže govor, da Gladstone ne

misli hitro in urno postopati proti Rusiji, njemu se spor ne vidi še „goden za sodbo“. Takisto previdno se je izrazil o razmerji mej emirom afganskim in Anglijo; rekel je sicer, da emir po pravici sme klicati Anglijo na pomoč, toda povedal s tem ni ničesar, ker emir se nič ne pritožuje, kakor je videti.

Bolj kritičen in oster pa je Gladstone, govoreč, kako je razjasniti dogodek z dne 30. marca. Tu se jako naravnost obrača proti Rusiji. Morebiti bi odjenjal, če bi tako velélo preiskavanje po navódu, ki ga on hoče. Toda do tega bržkone ne bode prišlo, ker malo verjetno bi bilo, da bi car Aleksander, jedenkrat že potrdivši Komarovljevo postopanje, to svojo hvalo preklical in da bi dal sedaj stvar presojsati po posebnem navódu. Na tem mestu Gladstonovega govora tli zelo nevarna iskra. Če bode Gladstone le naprej trdovratno zahteval preiskovalni navod, če pa Rusija tako zahtevanje definitivno odbije, potem se morajo pretrgati diplomatske vezi mej obema državama in javaljne bi se v taki fazi dala še zdozbrati Rusija, kateri pač ne more dolgo več ugojati takšen gibež angleške politike in njene zvite nakane.

Nekje v svojem govoru pravi Gladstone, da bode Anglija v vojni „imela sodbo vsega civilizovanega sveta na svoji strani.“ Tu se pač mož bridko vara. Kdor protivniku ponuja take pogoje, ki jih protivnik brez škode za svoje moštvo vsprejeti ne more, taki pogoji, ki so bolj šikani podobni, nego-li resni in stvarni potrebi, tisti pač ni vsega storil, se ni častno in pošteno prizadeval, zabraniti, da se ne bi dve državi popadli na bojišči. Q.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. maja.

Volilni shodi, volilni oklici in usiljevanje novih kandidatov kaže, da so volitve za **državni zbor** blizu. Kakor kaže, bode letošnje leto posebno bogato na novih kandidaturah, to ne le pri nas, ampak tudi v drugih kronovinah. Nevspešno delovanje minulega zbora je dalo pogum novim možem, nastopiti s svojimi programi. Povsod slišimo, koliko so zakrivali stari poslanci in kaj da hočejo vse doseči novi. V več krajih spoznavajo, da postopanje desničarjev ni bilo pravo, ker neso več dosegli, dru-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dvajseto poglavje.

Duhovniški zajutrek.

(Dalje.)

Prav kot sem vam pravil, dragi Naman, odvrnil je Truth smijoč se. To je nevernik iz propadajoče dobe, jeden izmej oboževateljev oblasti, ki si domišljajo, da se resnica zaukazuje, kot se zakoni zmažujejo.

Toliko smešen pa nikakor nesem, odvrnil sem malo razdražen. Tudi jaz ljubim resnico, a jaz nesem slep kolobocijan (utopist). Tem domišljavcem je svoboda vselečni pomoček, ki vse napake in zmote ozdravlja; izkušnja pa mi je zaupnost nekaj omajala. Svet ni zbor modrijanov, ki mirno najdrznejše stavke in nauke obravnujejo; ljudstvo, ta mnogoglavi zmaj (hidra), je le tolpa slabotnih, nevednih, neumnih, spridenih, kaznivih stvari; da se brzda in

vodi, treba uzde. Ta uzda je vera, če jo posvetna zunanja oblast ohranjuje in zaukazuje. Če posvetna oblast ne zastopa zadeve vere in cerkve, po krščanstvu je; potem je človeška družba izročena bogotajstvu, brezzakonstvu (anarhiji), upor (revoluciji). Zato, častita gospoda, verujem v neobhodno potrebo, ali naj rajši pravim, v sveti poklic posvetne oblasti v službi resnice. Ali sem pač nevernik, če po izgledu sv. Avgušтина, Bossueta in toli drugih odličnih kristijanov, da ne govorim o našem Calvinu, če zahtevam, da družba cerkvi svoj meč posojuje, ali z drugimi besedami, da ima država jedno vero?

Državna vera, rekel je nenadoma Brown stegnivši svojo samsovo glavo; kaka pošast pa je to? Ali ima država dušo, da zamore imeti vero?

Gospodine, odgovoril sem suhoparno, nedvomno vi rajši imate brezbožno državo in bogotajne zakone.

Gospodine, odvrnil mi je trnoglavec (bourru), s praznimi besedami se ne dam odpraviti. Kaj pa je država? V monarhiji je država knez. Ali naj trideset milijonov kristijanov ima vero Ahabovo, ko bi Ahab bil ravno posebne vere? V nas se vrhovni oblastniki menjajo, kaj naj tudi mi vsako četrto leto vero menjujemo? To ravno imenujem jaz bogotaj-

stvo prve vrste; na ukaz verovati, pravi se nič verovati.

Kadar govorim o državi, segel sem mu v besedo, mislim s to besedo na državno družbo.

Dobro, odvrnil je; potem bode večina obravnavala in nasvetovala ter določevala veroizpoved. Imeli bodemo državnozbornsko vero. Glasovalo in sklepalo se bode o Vélovečenji ali o sv. Trojici. Kaka gluma (komedija)! Kako čudno! Odkar svet obstoji, ni je prirodne resnice, katere ne bil bi posamičen človek našel; treba dolgih izkusov, časih celo mučeništva iznajditeljevega, da ta resnica nekaj vernikov pridobi; gostoma ne zadostuje stoletje, da si večino zadobi; a za vero naj bode drugače, tu se večina nikdar ne vara. Čudovita, smešna nezmožljivost! Naj nam rajše povrnejo papeža; čudež priznavam, zavračam pa nemožnost in brezumnost.

Gospodine Brown, rekel sem mu s povzdignim glasom, vi ne odgovarjate mojemu ugovoru. Če država nema vere, bode zakonstvo bogotajno.

Zmeraj le prazne besede, dragi gospodine, odvrnil je trmasti pridigar. Država je le abstrakten pojem ter le poseben izraz za skupnost javnih oblastij. Družba pa je nekaj živečega, je zjedinjenje

god se zopet grajajo levičarji, da neso prav znali porabiti vsake prilike proti sedanji vladi. Mi Slovenci nemamo prav za prav nobenega pravega veselja za nove poslance. Pri zadnjih deželnozborskih volitvah smo se bili preveč opekli z nekaterimi novimi močmi, od katerih smo mnogo pričakovali. — O volilnem gibanju v raznih deželah imamo sledeče omeniti. Konservativci na Spodnjem Avstrijskem so v šestih okrajih postavili svoje kandidate. V Zgornji Avstriji sta mandata dveh konservativnih poslancev v nevarnosti. Na Štirnskem bodo „bauernvereini“ postavili svoje kandidate v onih okrajih, katere so dosedaj zastopali nemški konservativci in imajo neki precej upanja, da zmagajo z njimi, vsaj v nekaterih krajih. Temu je vzrok, da konservativci neso dosegli tega, kar so obetali svojim volilcem. Petakarji bodo imeli na volitve največ upliva na Dunaji, kajti tam dobi 20.000 oseb volilno pravico na novo. Vseh volilcev je na Dunaji sedaj blizu 50.000.

Gališki deželni odbor dobil je ukaz, hitro narediti vse priprave za zasedanje deželnega zbora, ki bo v juniju.

V **Hrvatskem** saboru se nadaljuje budgetna debata. Govori so bili jako ostri. Živić je očital Starčevićem, da zlorabijo imuniteto v to, da vsacega zasramujejo. Na to sta mu dobro odgovorila Tuškan in Hinković. Poslednji je tako ostro govoril, da mu je predsednik odtegnil besedo in da mislijo vladni kimovci izključiti ga za 40 sej, ker je jim tako nepovoljne stvari pravil. Smičiklas in Slapović sta tudi govorila proti budgetu. Narodna stranka hoče neki predlagati konec debate, ker govorov ni konca.

Kakor „Srbski Narod“ poroča, proti patrijarh Andjelic vsem onim cerkvenim občinam, ki so mu izrekle nezaupanje vsled prepovedi **Metodijevega** slavlja z razpustom, onim duhovnikom pa, ki se vkljub prepovedi v cerkvah slavili Metodija pa s kanoničnimi kaznimi. S takim postopanjem se patrijarh gotovo ne bode prikupil ogerskim Srbom.

Vnanje države.

Ako se afgansko vprašanje mirno reši, bode letos tudi **shod treh cesarjev**. Kakor nek list poroča, je za ta shod odločen 9. dan avgusta. Shod ne bode v Galiciji, ampak najbrž v Ištu. Ruski car bode tja prišel z Danskega.

Anglija in Rusija pripravata se mej sabo, general Komarov se pa pomika s svojimi četami dalje proti Heratu. Vsi ruski listi skoraj so jedini v tem, da Rusija mora razširiti svoj upliv na Herat, naj stoji kar hoče. Te misli neso samo oni listi, ki so za vojno, ampak tudi oni, ki so za mir. Herat pa zmatrajo Angleži za ključ Indije in prisvojenje tega mesta s strani Rusov utegne biti začetek rusko-angleške vojne. Bolj ko se približuje ta vojna, bolj gotovo je, da se ne bode bila samo v Aziji, ampak tudi v Evropi. Afgani še sedaj neso voljni Angležem dovoliti prehoda skozi njih deželo, brez tega pa bojevanje v Aziji ni lahko mogoče. Vsi angleški listi so za to, da angleške vojne ladije prodero s silo skozi Dardanele, ko bi jih Turki kaj ovirali. Poslednji so neki sklenili, da nikakor z lepo ne spusté angleških ladij skozi to morsko ožino. Onemogla Turčija bode pa težko mogla ustavljati se angleškim ladijam. Kaj pa poreko na to druge države. To se ne ve. Evropske vlasti v tem neso jedine, ali je braniti nevtralnost Dardanel smo pravica turškega sultana ali pa mednarodna dolžnost vseh evropskih vlastij. Angleži se nadejajo, da se druge vlasti ne bodo mešale vmes. Ko pridejo v Črno morje, mislijo Angleži bombardovati Odeso in ob jednem nekaj svojih vojakov spraviti na Kavkaz, da tam začno vojno proti Rusiji in naščuvajo kavkaške rodove k ustaji. Ali se bode Angležem posrečil ta načrt, je druga stvar. Rusi bodo kolikor je moč zavarovali Odeso, na Kavkaz pa poslali dokaj čet, da tam onemogočijo kaho ustajo.

vseh državljanov, ki v istej domovini bivajo. Če so ti ljudje kristijani, če so krščanske navitosti, kako bila bi pač po teh ljudeh izrečena zakonitev ali privolitev javne navitosti, ali z drugimi besedami, kako bilo bi potem zakonstvo bogotajno? Dobro drevo rodi le dober sad.

Nepredvidnež! vskliknil sem, kako si morete misliti, da sv. evangelij ne trpi škode, če država vsakatero vero dovoljuje in trpi.

Vi imate pač malo vere, odvrnil je Brown strahovito me pogledavši. Vi izpozablajte, da je sv. Pavel rekel: Orožje naše vojske ni človeško. Krščanstvo ni bilo nikdar lepše in močnejše, ko onkrat, ko je imelo ves svet zoper sebe. Ozrite se le krog sebe in videli bote, da vera ni nikjer ožje in živejše zvezana z življenjem kot v Ameriki; in vendar država tu ne pozna nobene vere. Ne zapirajte duš v ječo, ne držite jih v pogubni temoti; pustite jih svobodne in gotovo bodo našle pot k Bogu.

Dragi gospod Brown, to je pač vendar nemo-goče, da bi država zdržavala vse verske občine, da bi plačevala vsakega verskega napetneža, ki bi kako cerkev ustanovil.

Jaz hočem, da bi nikogar ne plačevala, za-

Na Angleškem mislijo s tem zmagati Rusijo, da bode vojno na dolgo vleklj. Nadejajo se, da tako Rusiji poidejo sredstva za vojno. Toda to bi trajalo dolgo. Ruska država je prirodno jako dobro obdarovana, če tudi nema toliko denarja, kakor Anglija, vendar ima vse drugo potrebno za vojevanje. Sicer pa nobena država ni tako uboga, da ne bi mogla vojevati se. Za vojno se dobi denar, če tudi ga za drugo ni. To smo videli v Turčiji. Že pred vojno je bilo povsod pomanjkanje, in vendar je vojno začela in nadaljevala. Tudi nazadnje ni bilo pomanjkanje denarjev prisililo Turčijo k miru, ampak samo zmage ruskih vojakov. V Rusiji hité s pripravi za vojno. Vojni oddelki se popolnujejo, ladije oborožujejo. V Kronstadtu so že 52 ladij s 789 častniki in 17.487 možmi postavili v službo. V ponedeljek sta oklopnici Peter Veliki z 28 častniki in 408 možmi in fregata Dmitrij Donski ostavili Kronstadsko luko. Obe ti dve ladiji odločeni sta za varstvo Revala. Prvej zapoveduje kapitan prve vrste Verehovski, drugej pa krilni adjutant Dikov. V Samarkandu bodo ustanovili veliko zalogo municije in živeža. Z raznimi podjetniki je ruska vlada že sklenila pogodbe za preskrbovanje vojsk. Načelnik preskrbovanju vojsk bode polkovnik generalnega štaba, Kalugin, kateri se je pod Skobelevom udeležil ekspedicije v Geok-Tepe. Gubernatorju v Mervu se je zaukazalo na jugu tega mesta napraviti velik tabor za 35 000 mož. — Ob Tihem morji so že angleški vojni parniki poskušali na tihem priti v luko Vladivostoško, pa so jih Rusi zavrnil. Tako namreč poročajo ruski listi. — Poslednji govor Gladstonov vsi ruski listi tolmačijo tako, da Anglija na vsak način hoče vojno. Ko bi Angleži bili za mir, bi bili zadovoljni, da Rusija privoli v regulovanje meje, tako pa hočejo le preiskavo dogodka pri Penzdehu. S tem le iščejo povoda, začetni vojno. — Iz Herata pa Rusi ne mislijo dalje prodirati proti morju, ako jih ne bodo k temu dogodki silili. Od Herata do morja je še 1000 verst. V tem kraju bivajo poldivji narodi. Za te milijarde, ki bi stala vojna, da tod pridobe Rusi pot do morja, misli „Novoje Vremja“, si lahko zida Rusija železnico do Tihlega morja, kar bi jej mnogo več koristilo, kakor pot iz Herata k morju.

V **Makedoniji** se že vse giblje. Bolj ko se bliža rusko-angleška vojna, bolj raste tudi nezadovoljnost v Makedoniji. Ko bi se Turčija kako zaplela v to vojno, začno takoj Makedonci boj za osvobodjenje.

V ponedeljek se začne poslednje zasedanje **francoske** zbornice. Ministerstvo bode zastopalo v zbornici budget za prihodnje leto, kakor ga je sestavil prejšnji finančni minister.

Dopisi.

Z Dunaja 30. aprila. [Izv. dop.] („Slovenija“ in „Purši“.) Drugo pero je že poročalo o aféri, ki se je zadnje nedeljo popoldne pod milim nebom v „Pratru“ tukajšnjem vršila mej Slovenci in mej članovi nemških „Burschenschaften“, namreč „Silesie“ in „Germanie“. Da so si nemški purši upali napasti kakor z jasnega mirno slovensko družbo in dvema „Slovenijanima“ celo potrgati društveni trak, to je opravičeno velik srd vzbudilo ne le v slovenskem, nego sploh v slovanskem dijaštvu. Drugi dan na večer so „sua sponte“ prišli zastopniki slovanskih akademskih društev do Slovencev ter se dogovorili, da pošljejo k rektorju vseučilišča deputacijo iz vseh slovanskih dijakov, ker stvar se je zmatrala za častno stvar vsega slovanskega dijaštva. Toda, kakor je sedaj čuti, so se Srbi premislili in iz piškavih razlogov odpovedali svojo „solidarnost“, tako da menda zavoljo tega odide le

deputacija „Slovenije“ do glave vseučilišča. Nadalje se je od udeleženi „puršestev“ zahtevalo zadostilo s pismi, toda „Silesia“ pisma vzprejeti ni hotela. Ali so napadeni že nastopili kazensko pravdo, tega jaz ne morem še poročati, da-si bi mi bilo ljubo, če bi to še danes storiti mogel.

Kar se tiče društva „Slovenije“, čegar znamenja so se zadnje nedeljo očitno tako neznano oskrnila in se sedaj v „purševskih“ krogih teptajo v blato nemško-nacionalne posmehljivosti in surovosti, reševala se bode ta stvar prihodnjo soboto v plenarnem zboru. Imenovati se ima častno sodišče, ki bo konstatovalo posameznosti dogodka in menda zlasti pretresalo, koliko napora je bilo zlasti prvemu „puršu“ potreba, da je „entre nous“ potegnil „Slovenijancu“ trak od prsi. Važno za društveno čast bode dognati, ali ni imel „purš“ opraviti s plašljivim vrbcem, je-li marveč se vse storilo, da se „boj“, četudi s slabim izidom, sme za „Slovenijana“, za slovenske dijake časten imenovati? Razlogi so, da se more slutiti nasprotno, toda za danes — „nil praejudicii“! Pred dvema letoma, ko se je sklepalo za uvedbo društvenih trakov, bila je proti njim velika opozicija in tedaj so baje posebno starejši družabniki poudarjali, da trak nalaga tudi dolžnosti, katere, če se ne spolnujejo, če traku ne nosi dijak-mož v zavesti svoje in društvene časti, utegnejo se ljuto maščevati nad društvom samim. To se sedaj dogaja, za „Slovenijino“ častjo hodijo nemško-nacionalni pogrebci z glasnim krohotom. Kako si torej sama sebi zadosti v tem slučaju? S tem, da uporabi vsa konvencionalna pota, po katerih je mogoče sprati madež, s tem, da zlasti dobro preišče: je-li se je nasprotniku izročil društveni trak z bojem ali brez boja, z ugovorom ali brez ugovora in da eventualno izreče svojo obsodbo ter izvrši kazni, nič ne dé, četudi najhujšo. Držati se je tu akademiškega običaja, čast dijaška je tu nekako tanka kakor čast častniška in jeden nečasten družabnik pritisne celemu društvu — sramote pečat. Pozor tedaj!

Iz Trsta 27. aprila. [Izv. dop.] Za I. okraj imelo je društvo „Edinost“ včeraj v Skednji svojo sejo. Izvolil se je odsek (okolu 50) mož, kojim bode naloga pri volitvah agitovati in izbirati kandidata. Dalje se je odločilo, da bode 10. maja t. l. v Lindaru pri Pazinu v sredi Istre javni občni zbor. Naroda je bilo nad 2000, ki je pazljivo poslušal govore, ki so bili govorjeni. Pesem se je vrstila za pesmijo, tako da je bilo veselje občno. Miru ni nihče kalil, vladala je lepa sloga mej nami. Vrnili smo se okolu 9. ure v mesto, bilo nas je nad 800. Po mestu so Zoraši peli koračnice in klici so se čuli: „Živela Avstrija! živio Nabergoj!“ Na lesnem trgu so pa vsi zapeli himno in zaklicali: Živio naš car! To je bila demonstracija, ki je povod denašnjim listom, da se hudujejo. Klici od društvenikov „Austria“ abasso Mauroner, abasso Concordia, fuora Irredenta in smrt Lahonom bili so navdušeni. Ljudstvo je povsodi odpiralo okna in se čudilo, kaj vse to pomeni. L' Indipendente se porogljivo norčuje iz nas rekoč, da se bliža mesec majnik, da v tem meseci vse prepeva in da še celo osli rigajo, ter protestuje, da bi naši okoličani še jedenkrat peli po Trstu, da je mesto njihovo, ne pa naše. Vemo, da jih jezi in peče, ker naši ljudje spoznavajo in se ne bodo dali več preslepiti od Italijanov. Strune

klical je razjarjeni puritanec. Po katerem pravu naj bi pa vtikala se vmes? Kaj njeni denar ni naš denar? Kaj! Ali naj bi žid plačeval kristijane, ki ga bogomortelja kličejo? Jaz naj plačujem unitarce, ki božestvo Kristovo tajé? Kolika krivica! Koliko žaljenje moje vere! Vrh tega pa pomislite, kako nalogo državi dajete. Če zakonodajalec proglasi, da vera ni v okrožji njegove pristojnosti, proglasi le svobodo vesti; kristijan je po samej svojej vzdržnosti. Mislite pa si sedaj, da brani deset različnih verskih občin, deset sovražnih si ver, kaj bode pomenilo to nesramno varstvo? ali ne, da država ima vero za politično orodje in da proti vsem veroizpovedanjem kaže isto malomarnost in isto zaničevanje? Tega lepega nauka (sistema) pa nese vi, gospodine, iznašli, to je politika nevernikov.

Prav dobro, odvrnil sem, le prepuščajte vsakemu verniku vzdrževanje svojega bogočastja, in videli bomo, koliko verskih občin in cerkva bode imeli. Zarad varčnosti bodo ljudje postajali brezbožni.

Motite se, gospodine doktor, rekel je Truth s prijateljskim glasom. Izkus je storjen; in ta priča zoper vas. Sedaj imamo osem in štirideset tisoč cerkva, ki so vse od zasebnikov sezidane ter veljajo

nad sto milijonov dolarjev. In vsako leto sezidamo dvanajst novih templjev. Povprečna plača naših duhovnikov je okolu petsto dolarjev; to znaša na leto okoli štirindvajset milijonov stroškov za bogočastje. Išcite deželo, kjer država troške za bogočastje opravlja, in zagotovljen sem, da ne bode našli ne jedne, ki bi le polovico naših stroškov potrosila. Razlog temu je jako priprost: država mora skopariti z denarjem, ki ga skupni državni družbi jemlje, pri nas pa je posamičniku le na veselje, da svojo cerkev obogatuje ter se ne straši nobene žrtve. Nič ni toli radodarno kot vera in svoboda.

Prav dobro, rekel sem; a denarno vprašanje še ni vse: pomisliti je tudi politična stran. Vsakemu pritepcu priznavati pravico, ustanoviti cerkev, pravi se pot potrebiti verski častihlepnosti in verski prenapetosti, najsilovitejšima in najnevarnejšima življenja na svetu. Pomislite, če jedna izmed teh cerkvá prevlada ter se vseh duš polasti, postane pač država v državi. Gotovo bode potem, a prepozno zapazili napako storjeno, ko ste se državnemu varstvu odpovedali; tega varstva trebuje državna vlada dosta bolj nego cerkev, to varstvo je prav za prav le varstvo posvetne oblasti. (Dalje prih.)

so zelo napete na obeh straneh, in pri sedanjih volitvah se bomo poskusili. Irredenta mora propasti in ko bi nam tudi vlada ne pripomogla, storili bomo to že sami. Pa vlada je sprevidela in mi upamo, da nam bode podala roko, ter pomagala ono kako uničiti, kar bode na korist njej in nam. Ako bode pa Irredenta postajala vedno močnejša, pa tudi vladi ne bodo pota potrešena s cveticami. Bolje bode vsekako za vlado, da prične strožje postopati, ker sedaj je še čas. —a—

Iz Goriške okolice 28. aprila. [Izv. dop.] (O naši kmetijski šoli.) Goriški Slovenec zasledi, kadar pride v Gorico, prav malo tacega, kar bi ga zares razveselilo. Saj še deželna hiša, kakor pravijo, se od leta do leta spreobrača na italijansko stran; v njej so nastavljeni menda z izjemo deželnega računarja, jedino laški uradniki, naj si bodo že mladi ali stari. Najbolj se mi kmetje zanimamo za ono šolo, katera bi nam imela vzgojevati umne kmetovalce in ta šola je jedina naprava v Gorici, katero je deželni zbor ustanovil tako, da bi se nam ne bilo jeziti, če ostane šola v dobrih rokah. Ali z žalostjo mi je ponavljati, da ta šola ni bila vedno vzgledna in v spodbujajo nam posestnikom. Še lani so se pritoževali čez to šolo jako močno.

Tudi bralcem „Slov. Naroda“ je znano, da je bila lani v Gorici deželna kmetijska razstava, pri kateri pa se je bil slovenski oddelek kmetijske šole jako slabo obnesel. To je bilo prepričanje ne samo Lahov, ki so zaradi tega Slovencem zabavljali, ampak katere si bodi stranke. To se je meni prav čudno zdelo, ker kaj takega nikakor nesem pričakoval; zato sem si bil šel nalašč jeseni ta drugače prekristni zavod ogledat. V resnici, kolikor je bilo meni moči soditi, videl sem, da so razni deli šolskih posestev od kraja zanemarjeni, in sem moral priznati, da je bila graja v „Soči“ in laškem „Corrieru“ popolnem zaslužena. Pravili pa so, da bo deželni odbor skrbel, da bo za naprej drugače. To in pa, ker so me tudi drugi naganjali, me je napotilo, da sem šel letos v dan sv. Jurija slovenski oddelek zopet ogledat si.

Takoj pri ustupu na šolsko posestvo sem opazil, da ima zdaj vse drugo lice. Lani so bili vinogradi, drevesnice, sadni vrt in polja v takem stanju, kakor posestvo kakega slabega kmeta; zdaj pa je vse to tako, da more služiti zares v vzgled vsakemu posestniku.

Posebno me je razveselilo, da se je zdaj nasadilo več sto sadnih dreves, ki so se vsa dobro prijela. To pa je znamenje, da so bila nasajena popolnem po pravilih umne sadjereje. Vse drevesnice kakor tudi vinogradi so tako urejeni, da bi jih jaz kot posestnik vsakemu drugemu posestniku toplo priporočal, da si jih ogleda, kadar pride po opravkih v Gorico; tak ogled mu bo gotovo v velik prid. Sploh pa je vse šolsko posestvo slovenskega oddelka zdaj tako zboljšano in urejeno, da se je zares čuditi, kako je bilo mogoče v tako kratkem času toliko predelati in preurediti. Vse te preuredbe je izvršil g. France Žepič, dolgoletni pristav in sedaj ob enem začasni voditelj na tej šoli, in sicer popolnem sam.

Toliko vsaj se moramo ravno slovenski kmetovalci g. Žepiču zahvaliti, da nam je kmetijsko šolo zopet povzdignil. Zahvaliti se pa imamo tudi deželnemu odboru za to, da je dal priliko večjemu možu, da je šolo zboljšal. Naj je ne zamudi noben kmet obiskati, saj, kakor sem rekel, ta zavod je v resnici jedin, o katerem vemo, da donša tudi slovenskim prebivalcem obilnih obrestij za uloženi deželni kapital. Ugoden utis o sedanjem stanju šole sem pa jaz toliko rajši v pouk tudi drugim objavil, kolikor bolj sem moral slišati, da drugi slovenski posestniki ne marajo te šole ogledovati. Rokam pa, ki delajo sedaj na tej šoli, kličem: Le tako vstrajno naprej!

Domače stvari.

— (Vabilo na Jenkov večer,) katerega priredé pevci Ljubljanske Čitalnice v proslavljenje petindvajsetletnice praprane slovenske skladbe „Naprej zastava Slave!“ in nje skladatelja g. Davorina Jenka v nedeljo 3. majnika 1885 v prostorih čitalnične restavracije. Vspored sledeče Dav. Jenkove skladbe: 1. „Naprej“, zbor. 2. „Lipa“, zbor. 3. „Tiha luna“, čvetospev, pojo gg. Pribil, Pelan, Pucihar in Paternoster. 4. „O Vidovem“, zbor. 5. „Mornar“, samospev, poje g. Razinger, na glasoviru spremlja g. Pribil. 6. „Slovenska himna“, zbor.

7. „Bogovi silni“, osmospev. 8. „K slovesu“, samospev, poje g. Štamcar, na glasoviru spremlja g. Pribil. 9. „Strunam“, zbor. 10. „Sta čutiš“, zbor. 11. „Pobratimija“, zbor. — Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopenina za osebo 30 kr. — K temu večeru vabi uljudno vse prijatelje petja in čestilce Davorina Jenka Odbor.

— (Gosp. dr. Fran Firbas) preselil se je z Dunaja v Brežice ter danes otvoril svojo notarsko pisarno. Prav veseli nas, da se je v Brežice kot c. kr. notar naselil tako odličen rodoljub, ki bode slovenskim strankam v naši uradov in po svoji izredni nezavisnosti uplival na tamošnje socijalno življenje.

— („Zadruga“) izšla je 4. številka. Vsebina: Navod za osnovo posojilnic in njihovo delovanje. — Razne stvari. — Navod sestavlja je načelnik zveze slovenskih posojilnic in sprejel deželni odbor kranjski za pouk občinam, katere si hočejo ustanoviti posojilnico.

— (Prvi maj) nastopil je s kislim obrazom. Zjutraj je deževalo, zaradi tega je menda izostala običajna vojaška budnica. Dijaki srednjih šol izleteli so po okolici Ljubljanske, a vreme tudi popoldne ni ugodno in dež kalil bode zabavo mladim izletnikom.

— (Za deželni muzej Rudolfinum) imenoval je deželni odbor za vratarja in slugo Frana Kobala, mizarskega pomočnika, ki je doslej nad deset let bil v službi pri umetelnem mizarji gosp. Matijanu. Kobal je jako vešč v mizarskih delih.

— (Oderuh pred sodnijo.) Včeraj bil je pred deželnim sodiščem (predsednik dež. sodnije svetnik g. Zajc, votanti: dež. sodnije svetnika gg. Ribič in dr. Vidic in tajnik Tomšič) hišni posestnik Matija Zdešar iz Ljubljane, ker je odiral revne z malo plačo živeče uradnike, železničarje, penzioniste, sploh ljudi, ki so bili v obupnem stanju. Na podlagi §. 1. zakona z dne 28. maja 1881 bil je že lani obsojen na šest tednov ostrega zopora in 200 gld. globe, včeraj pa je zaradi oderuštva zopet stal pred sodnijo. Bivši hišni posestnik Tomaž Ambrožič obrnil se je v stiski nanj in Matija Zdešar posodil mu je 103 gld. na 60%, 60 gld. 72% in 300 gld. 24%. V zadnjo vsoto uštele so se vse zaostale obresti prejšnjih posojil. O vseh teh posojilih in obrestih napravila so se na zahtevanje Zdešarjevo notarska pisma ter se uknjižila na Ambrožičevo hišo, katero je potem na eksekutivni dražbi Matija Zdešar kupil. Slednjega je potem Ambrožič ovadil. Zatoženec ne taji, da je jemal tolike oderuške obresti, a izgovarja se, da je Ambrožiču posojeval, ker je čul, da se isti oženi z bogato nevesto, ki ima 6000 gld. dote. Pravi nadalje, da je ves posojeni denar zgubil, kar se pa nikakor ne vjema z izpovedbo priče Tomaža Ambrožiča, kateri trdi, da samo v enem slučaju plačal 56 gld. 98 kr. obrestij. Državnega pravdnika zastopnik opozarja zatoženca na običaj, po katerem njegove vrste može pri posojilu takoj odtegniti obresti za vse leto, o čemer pa zatoženec neče ničesar znati. Votant svetnik Ribič vpraša zatoženca, ima li kaj duše v sebi, da je ljudi tako odiral, saj že vsaka stara baba in nje mačka ve, da ne gre ljudi slačiti do nazega. Na opombo Zdešarjevo, da je vse posojilo izgubil in da sploh nema nič premoženja več, odvrne votant dr. Vidic, da je še pred kratkim imel M. Zdešarjevo tožbo za precejšnjo svoto v rokah. Državnega pravdnika namestnik gosp. Šetina je jako jedrnat osvetlil pogubno delovanje oderuha M. Zdešarja. Kdor mu je prišel v past, bil je izgubljen. Sodišče obsodilo je Matijo Zdešarja na mesec dnij ostrega zopora, 100 gld. globe in, ko bi slednje ne plačal, še posebe na 10 dnij zopora. Razsodbo zaslišal je Matija Zdešar jako obupan.

— (Razglas obligacij kranjske zemljišne odveze,) katere so bile 30. aprila t. l. izsrečkane: s kuponi a po 50 gld. št. 132, 262, 292, 335, 489; a po 100 gld. št. 20, 135, 147, 450, 506, 525, 582, 596, 616, 633, 641, 724, 821, 822, 1072, 1104, 1115, 1404, 1408, 1419, 1482, 1718, 1750, 1863, 1864, 1955, 2040, 2108, 2131, 2150, 2190, 2264, 2335, 2368, 2411, 2495, 2522, 2623, 2626, 2658, 2737, 2759, 2778, 2932, 3006, 3053, 3132, 3188, 3201, 3228, 3229; a po 500 gl. št. 252, 387, 475, 521, 546, 547, 589, 600, 617, 619, 665, 706, 790, 799; a po 1000 gld. št. 188, 215, 245, 304, 310, 381, 396, 645, 681, 965, 1007, 1146, 1159, 1187, 1264, 1305, 1312, 1336, 1462, 1559, 1608, 1695, 1751, 1818, 1820, 1961, 2000, 2041, 2043, 2062, 2105, 2301, 2390, 2416,

2433, 2461, 2506, 2604, 2607, 2677, 2698, 2711, 2734, 2737, 2757, 2879, 2886, 2889, 2896, 2898, 2947, 2954, 2974; a po 5000 gld. št. 41, 158, 238, 320, 595, 652, 654, 656, 667 in 186 z delnim zneskom 4120 gld. Lit. A. št. 1104 v znesku 10.000 gld., lit. A. št. 1136 v znesku 24.000 gld., lit. A. št. 1473 v znesku 200 gld., lit. A. št. 1623 v znesku 5.000 gld., lit. A. št. 1640 v znesku 5.000 gld., lit. A. št. 1658 v znesku 5.000 gld., lit. A. št. 1720 v znesku 4.700 gld., lit. A. št. 1778 v znesku 50 gld., lit. A. št. 1828 v znesku 1.580 gld. Omenjene obligacije se bodo v izsrečkanih kapitalnih zneskih v avstr. velj. pod šestih mesecih od dneva srečanja po predpisu postavnih pravil v gotovem denarju pri kranjski deželni blagajnici v Ljubljani plačevale, katera bo tudi za neizsrečkani znesek 1880 gld. obligacije s kuponi št. 186 za 5000 gld., nove obligacije izdala. Zasnje tri mesece pred zapadnim obrokom zamenjuje (skontira) deželna blagajnica v Ljubljani izsrečkane obligacije, kakor tudi vse kupone kranjske zemljiške odveze proti 4% nem natančno po dnevih zračunjenem odbitku na korist zaklada kranjske zemljiške odveze. Razun omenjenega se še to naznanja, da se lastniki sledečih že poprej izsrečkanih obligacij še neso oglasili za plačilo: s kuponi št. 260, 296 po 50 gld.; s kuponi št. 29, 65, 137, 314, 624, 935, 1421, 1704, 1838, 1929, 1997, 2147, 2271, 2445, 2619, 2629, 2636, 3030, 3202, 3203, 3204 po 100 gld.; s kuponi št. 345, 655, 678, 729 po 500 gld.; s kuponi št. 250, 296, 777, 857, 870, 1215, 1366, 2076, 2265, 2279, 2649, 2684, 2839, 2927 po 1000 gld.; lit. A. št. 1775 s 7150 gld.; s kuponi št. 2690 po 1000 gld. izsrečkana dne 31. oktobra 1881 z delnim zneskom 760 gld., in isto tako dne 31. oktobra 1883 z ostalim zneskom 240 gld., tedaj vkup z zneskom 1000 gld. Ker po nastopu za izplačanje izsrečkanih obligacij odločenega časa pravica na plačevanje obresti odpade, se toraj lastniki navedenih obligacij opominjajo, naj se oglasijo za izplačanje kapitalnih zneskov, ter se bodo obrestij, ako bi jih privilegovana c. kr. avstrijska narodna banka na kupone iz dobe po nastopu za izplačanje kapitala odločenega časa izplačala, pri izplačanju kapitalnega zneska obligacij odtegnile.

Kranjski deželni odbor v Ljubljani,
dne 30. aprila 1885.

Thurn.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. maja. Pri žrebanju sreček z 1860. l. glavni dobitok 44³/₈. — Knez Friderik Lichtenstein umrl.

London 1. maja. „Daily News“ konstatuje, da Angleži neso zaseli Port Hamilton. Po „Standardu“ predlaga Anglija, naj bi izmed evropskih vladarjev kateri razsojal, je li Rusija rušila dogovor z dne 17. marca. V dolnji zbornici predložil se je budget. Da se pokrije skupni deficit 14,900.000 funtov šterlingov, predlaga finančni minister, da se prenaredi davki.

Krakov 30. aprila. Danes semkaj došla številka „Birževih Vjedomostij“ poroča: Sariki, ki so nekake predstraže Komarovljeve vojske, zavzeli so baje mesto Herat in pozvali Komorova, naj dojde kakor hitro mogoče v Herat, ker je vse mesto v ustaji. Vsled tega odšel je general Komarov v Herat. Angleška brzojavna zveza mej Heratom in mej angleško-afganskim taborjem v Tirpulu je pretrgana. Vsled te vesti v Peterburgu veliko vzburjenje. Dosedaj spravljivi ruski listi izjavljajo, da vsled nemirov v Heratu ruske čete neso mogle mirno pri Penždehu čakati, temveč so morale skrbeti, da se nemir uduši.

prinaša v 5. zvezku naslednjo vsebino: 1. J. Cimperman: Oseho čvetje. Sonetje. 2. Svojmir: V grobu. Pesem. 3. Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje). 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrusko. 5. Plavica: Tebi! Pesem. 6. Tinea: Lepi trenutki. Pesem. 7. —: Predpust. Pesem. 8. L. Podgornikova: Glasbena vzgoja v Slovencih. 9. Fr. Wiesthaler: Slavnosti Slovenci. 1. Dr. Jakob Zupan. 10. J. Stritar: Po

govori. III. 11. Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje). 12. Književna poročila: II. Dr. K. Štrekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje). III. Fr. W.: Jezičnik. 13. D. Fajgelj: Nove muzikalije. 14. Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Pogled na cerkveno književnost slovensko leta 1884. (Dalje). — Stolni dekan Jurij Volc †. — „Matica Slovenska“. — Slike v deželni muzeji „Rudolphinum“. — „Pisateljsko podporno društvo“. — Razne novice. — Novi grobovi. — Srbska književnost. 15. Janko Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

29. aprila.

Pri **Maltéi**: Ochs, Schwarz z Dunaja. — Langer iz Gorice. — Baron Gall z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Strzelba iz Celovca. — Sellig iz Radovljice.

Pri **Slonu**: Ziffer iz Brna. — Joscht iz Zagreba. — Brožovič iz Zadra. — Dolčoks iz Železnikov. — Rant iz Cirkelj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. aprila	7. zjutraj	727.94 mm.	12.4° C	sl. jz.	obl.	6.80 mm.
	2. pop.	728.65 mm.	19.6° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	729.41 mm.	12.0° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 14.7°, za 3.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. —	kr.
Srebrna renta	80 " 25	"
Zlata renta	105 " 50	"
5% marcna renta	95 " 70	"
Akcije narodne banke	850 " —	"
Kreditne akcije	280 " 60	"
London	125 " 90	"

Srebro.	— gld. —	kr.
Napol.	9 " 94	"
C. kr. cekini	5 " 88	"
Nemške marke	61 " 65	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	" 50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 162	" —
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104 " —	"
Ogrska zlata renta 6%	92 " 10	"
" papirna renta 5%	87 " 50	"
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 111	" —
Zemlj. obé avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " —	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 " 50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " 50	"
Kreditne srečke	100 gld. 177	" 75
Rudolfove srečke	10 " 17	" —
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 93	" 75
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	206 " —	"

Pristava

zapušče a pa z dobro zemljo išče se v najem. — Ponudbe na: **Viljem Friedrich, Döberney, Neustadt pri Arnau na Českem.** (246—3)

Slamniki za gospe in dekleta

še prazni, dobé se prav po ceni

na Bregu št. 2, „zum goldenen Schiff“, I. nadstropje, sobna št. I. (256—1)

Izurjeni čevljarji

za ročno delo se vsprejmó (239—3)

v čevljarški tovarni D. H. Pollak & Co., v Gradci, Plabutscherstrasse 13.

Zavoljo selitve se prodá

100 vedrov vina

po 6 gld.,

30 vedrov vinskega jesiha

po 4 gld. veder.

Povpraša naj se na **Starem trgu št. 34 v Ljubljani.** (255—1)

Več voz, novih in starih, velikih kočij (Landauer), kolesljev, faetonov
prodá se prav po ceni (252—2)
v Igriških ulicah h. št. 8.

Mizarske pomagache

potrebuje takoj (253—2)

Fr. Fajdiga, mizar v Kamniku.

V 1. dan maja

otvorilo se je 30° R. gorko

mineralno kopališče v Toplicah

na Dolenjskem.

V kopalnici samej je **32 sob** po 70 kr. do 1 gld. na dan; jedna kopel velja 15 in 6 kr.; kopel z električnim tokom 30 kr. Table d'Hote 60 kr. za osebo.

Za posebno mnogobrojni obisk prosi udano

Avgust Kulovic,

(257—1) kopališčni zdravnik in najemnik.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, odhod okolu 5. dne maja 1885.

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

(216—7)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen,** generalnega agenta v Trstu.

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bo **točarenje naše a piva** pričelo v **1. dan maja 1885**, ter pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

S spoštovanjem

Meščanska pivovarna v Plznu,

ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWY,

Annenstrasse 19.

(250—3)

Naznanilo preselitve in otvorenja.

Prizadevajoč se opravičiti zaupanje, katero mi že več let skazujejo moji p. n. gostje in kupovalci in zadostiti potrebi po večjem prostoru, **preselil** bodem svojo

SLADČIČARIJO

v na novo pozidano hišo na Kongresnem trgu.

Otvorenje bode v 3. dan maja 1885.

Nobenega truda in nobenih stroškov se nesem ustrašil, da naredim svojo sladčičarijo za veličasten etablissement, in prizadeval se bodem, kakor do sedaj, s **pazno postrežbo** in izvrstnim blagom svoje goste in kupovalce zadovoljiti.

Posebno opozarjam na moje **gorke pijače**, kakor: **kavo, čokolado, čaj, punš i. t. d.**, in imel bodem vedno, kakor do sedaj, najfinejši **sladoled** v bogatej izbi, kakor tudi priljubljeno **ledeno kavo, ledeno čokolado** in **punš à la glace**.

Za večjo zabavo p. n. gostov bode naročenih tudi več **ilustrovanih listov** in **dnevnikov**.

Za mnogobrojni obisk prosi z velespoštovanjem

RUDOLF KIRBISCH,

sladčičar na Kongresnem trgu.

(254—1)